

ΕΡΓΑΣΙΑ ΤΕΤΡΑΜΗΝΟΥ
ΟΙΚΙΑΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΙ:

ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ

ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ΜΑΞΙΜΟΣ

ΚΟΛΛΥΡΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ

ΚΟΥΜΑΝΑΚΟΣ ΠΕΤΡΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ:

ΚΤΕΝΑ ΧΡΙΣΤΙΝΑ

Ήταν ένας παππούς και μια γιαγιά σε ένα γεροκομείο πριν από λίγα χρόνια και κάποια στιγμή αρχίζουν να αναπολούν τις ιστορίες της ζωής τους.

-Παππούς: Τώρα που καθόμαστε έτσι θυμάμαι τα παιδικά μου χρόνια. Θυμάμαι τους γονείς μου που με βάραγαν αν έκανα κάποια αταξία.

-Γιαγιά: Τι μου θύμησες! Πω, πω! Εμείς μικροί είμασταν πιο κλεισμένοι και δεν είχαμε τόσες εξόδους με φίλους όπως τα σημερινά παιδιά.

-Παππούς: Θυμάμαι την εποχή της κατοχής που δεν είχαμε φαΐ και κλέβαμε από τους Γερμανούς.

-Γιαγιά: Εγώ πέρασα τα ίδια στο πολυτεχνείο που ήμουν μαθήτρια. Παρά τρία γλίτωσα από τους στρατιώτες και έτρεξα προς το σπίτι μου. Στο δρόμο όμως είχα γλιστρήσει και ένας στρατιώτης είχε πάει να με σκοτώσει αλλά ξαφνικά εμφανίστηκε ένας άντρας και με έσωσε. Τελικά αυτός έγινε ο σύζυγός μου.

-Παππούς: Εγώ στην περίοδο του πολυτεχνείου είχα δικό μου μπακάλικό και έδινα φαγητό σε όσους είχαν ανάγκη.

-Γιαγιά: Εμένα ο άντρας μου εκείνη την εποχή είχε φανοποιείο και εγώ μάθαινα φραγκοραπτική για να βοηθήσω οικονομικά. Ο σύζυγός μου έχει πεθάνει εδώ και 3 χρόνια από καρκίνο.

-Παππούς: Τι κάναμε και εμείς στα νιάτα μας. Πόσο πιο εύκολο είναι οι καιροί σήμερα και δεν μπορούμε να τους απολαύσουμε.

-Γιαγιά: Να θυμάσαι πάντα ότι εμείς τους φτιάξαμε αυτούς τους καιρούς για να βοηθήσουμε τους απογόνους μας και κάποια στιγμή οι καιροί αυτοί θα περάσουν και θα ξαναγίνουν δύσκολοι.

-Παππούς: Έχεις δίκιο.

-Γιαγιά: Εγώ νύσταξα λιγάκι. Έχει πάει αργά. Πάω για ύπνο. Καλή νύχτα.

-Παππούς: Ωρέ πως πέρασε έτσι η ώρα και εγώ πάω για ύπνο καληνύχτα.